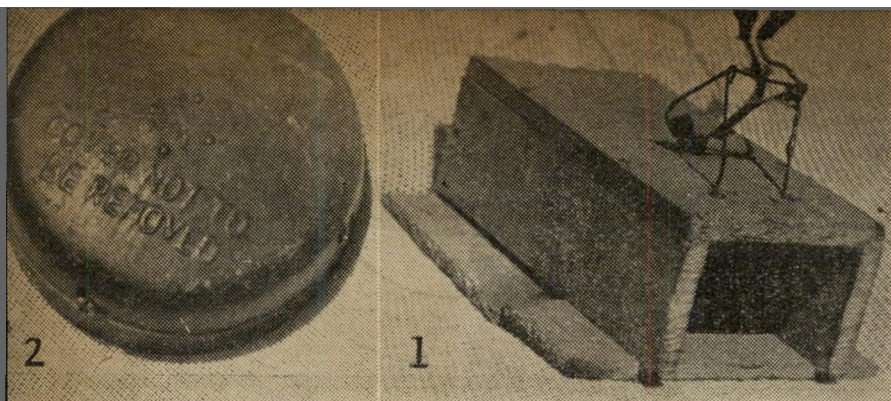

כך מתחילות טרגדיות רבות — ליד המשק, בקרבת כפר נטוש, בשדות קרב עזובים, משחקים ילדים. הם כבר שכחו את המלחמה. אולם צל המוות עוד מוטל על הארץ — בדמות מאות מוקשים שהונחו בחפזן הקרבות מבלי שיירשמו בתרשימים ומבלי שיסומנו המקומות בשלטים. המוות אורב להם

המוקש אורב

חבריא, ראו מה שמצאתי!
— חוט מתוח על פני האדמה, מוט ברזל תקוע בארץ (למעלה). מה זה? אוצר סמון? צעצוע מסוג חדש? מהר, חבריא, בואו ונבדוק...

אני מצאתי אותו, מה אתה נדחק? ששה זוגות ידים מש־תוקקות לגעת במציאה, ששה זוגות עיניים צעירות ננעצות ביצור המ־שונה הסמון באדמה (מימין). הצ־פרניים נשברות בקרקע הקשה, אבל מה חשוב פצע קטן, כשעומדים אנחנו על סף גילוי כה מרתק?

הילד, משטרה? אני רוצה להו־דיע על חפץ חשוד שנמצא ליד משק א. הללו, כן, עברתי במקרה וראיתי שילדים משחקים בזה. זה נראה כשקופסת שימורים גדולה, בלי צבע. יש גם חוט מחובר אליה. אתם חושבים שזה מוקש? טוב, אני ארחיק את הילדים עד שתבואו לפרק אותו. זה בכניסה לכפר הנטוש שליד המשק. אני אשמור על המקום!

סידרת תצלומים: צימט